

hederne er forpligtet til yde den fornødne bistand i forbindelse med kontrollen.

Til stk. 3

Efter art. 4 i Rådets direktiv af 20. juni 1989 (89/437/EØF) er den kompetente myndighed forpligtet til at drage omsorg for, at ægproduktproducenterne udtager prøver til laboratorieundersøgelser til kontrol af de analytiske specifikationer angivet i bilaget til direktivet. Landbrugsministeren bemyndiges efter bestemmelsen til at kunne pålægge virksomhederne for egen regning at gennemføre en egenkontrol ved bl.a. at foretage sådanne analyser samt fremsende resultaterne til tilsynsmyndigheden.

Til stk. 4

Med samme formål som beskrevet ovenfor bemyndiges landbrugsministeren efter lovforslaget endvidere til at kunne pålægge virksomhederne at afgive prøver af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler samt rengørings- og desinfektionsmidler, således at der gives tilsynsmyndigheden mulighed for selv at foretage analyser af de i stk. 3 angivne samt andre for produktionen anvendte emner.

Landbrugsministeren bemyndiges endvidere til at pålægge virksomhederne dels at fremsende de i stk. 3 angivne prøver, dels afholde udgifterne dertil.

Til § 10

Bestemmelsen kan tænkes anvendt i tilfælde, hvor der er tale om varer, der f.eks. må antages at være sundhedsskadelige, eller som i øvrigt ikke opfylder de lovmæssige krav til deres indhold m.v., eller som er mærket med groft vildledende eller fejlagtige angivelser, hvis den pågældende ikke ønsker eller kan lade fejlen rette.

Bestemmelsen svarer til levnedsmiddellovens § 33.

Til § 11

Tilsvarende bestemmelse findes i anden lovgivning.

Til § 12

Til stk. 1

Administrationen af æglovgivningen varetages i dag af Veterinærdirektoratet.

Til stk. 2

Bestemmelsen åbner mulighed for, at landbrugsministeren efter forhandling med vedkommende mi-

nister kan henlægge opgaver efter loven til andre ministeriers institutioner.

Til stk. 3

Bestemmelsen åbner mulighed for at henlægge kontrolopgaver til private institutioner og for at fastsætte regler om disse opgavers varetagelse.

Til § 13

Til stk. 1.

Et væsentligt element i en effektivisering af levnedsmiddelkontrollen er en mere direkte inddragelse af levnedsmiddelvirksomhedernes egenkontrol som et led i eller supplement til den offentlige kontrol. Inddragelse af egenkontrollen i den offentlige kontrol er således bl.a. gennemført i forbindelse med den svenske levnedsmiddelkontrolllov og indgår ligeledes i reguleringen på EF-plan. Egenkontrol forudsættes således at indgå i den offentlige kontrol i henhold til Rådets direktiv af 20. juni 1989 om ægprodukter (89/437/EØF).

Et tværministerielt udvalg under Administrations- og Personaledepartementet, der overvejer en modernisering af den danske levnedsmiddelkontrol, overvejer for tiden den nærmere udformning af sådanne egenkontrollsystemer. Bl.a. gennem inddragelse af virksomhedernes egenkontrol i den offentlige levnedsmiddelkontrol vil tilsynsmyndighederne løbende få kendskab til oplysninger om drifts- og forretningsforhold, der vil være af væsentlig økonomisk og konkurrencemæssig betydning for virksomheder og producenter. Mulighederne for at kunne gennemføre et effektivt tilsyn vil i høj grad afhænge af, at kendskabet til sådanne oplysninger er forbundet med tavshedspligt, idet producenter og virksomheder i modsat fald vil være tilbageholdende med at udlevere sådanne oplysninger til tilsynet.

På linie hermed forskriver art. 12, stk. 2, i Rådets direktiv af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler (89/397/EØF), at de personer, der skal føre kontrol, er undergivet tavshedspligt, til beskyttelse af virksomhedernes legitime rettigheder og interesser, herunder bl.a. produktionshemmeligheder. Bestemmelsen er udformet under hensyn hertil.

Tavshedspligten medfører derimod ingen begrænsning i parternes adgang til aktindsigt, jf. forvaltningslovens § 9.

Til stk. 2

Væsentlige offentlige interesser, herunder forbrugerinteresser, kan imidlertid indebære behov for at fravige tavshedsprincippet.